

ČASOPIS PRE VŠETKÝCH KRESŤANOV

Vítazný život

2/2020

CIRKEV V UPPSALE V ČASE KORONY

Rozhovor s pastormi Runem Borgsöm a Simonom Ahlstrandom

Dr. ĽUBOŠ LACHO

Ako sa vyrovnáť s tlakom a izoláciou počas pandémie

SLOVO ŽIVOTA

Joyce Meyer

NEOTRASITEĽNÁ DÔVERA

11,90 €

232 strán, mäkká väzba, 14,5 x 21cm

Mimoriadna akcia

Ak si objednáte do Vianoc **Neotrasiteľnú dôveru**, v prípade, že budete chcieť, pošleme vám s ňou aj knihu od **Davidu Hathawayu** **Sila viery** len za 2€ (stojí 8€)

Vložte do života zdravú porciu dôvery v Boha a zistíte, že sa dá žiť bez obáv a stresu. Ľudia majú sklon k nezávislosti a sebestačnosti, ale zvyčajne netrvá dlho, kým zistia, že im to nestačí. Naučiť sa dôverovať Bohu sa však nenaučíme cez noc. Čiastočne to pramení z našich nepríjemných životných skúseností, ktoré nás presvedčajú o tom, že ľudom nemožno vždy dôverovať. Božie cesty sú však o toľko vyššie ako naše, že Boh zo svojej prirodzenosti nedokáže klamať alebo podvádzať.

Joyce Meyer sa o knihe vyjadrila:

Mojou túžbou je, aby vás táto kniha naučila dôverovať Bohu bezhranične dokonca aj vtedy, keď to presahuje rámec vášho chápania. Naším cieľom by malo byť absolútne spoľahnutie sa na Boha! Nielenže tým Stvoriteľovi prejavujeme úctu, ale do nášho osobného života prinášame udivujúce výhody.“

Joyce Meyer je vynikajúcou autorkou a učiteľkou Božieho slova. Na Slovensku sa veľkej obľube tešia jej knihy *Sila myšlienok*, *Ako zvládať svoje emócie*, *Drž si jazyk na uzde*, *Boh sa na teba nehnevá*, *Od zlovykov k dobrým návykom*, *Nikdy sa nevzdávaj*, *Sebavedomá žena*, *Preťaženie a Aj ty môžeš počuť Boha*. Jej rozhlasové a televízne vysielanie *Enjoying Everyday Life* si získalo milióny priaznivcov po celom svete.

Naše knihy si môžete kúpiť na Tomášikovej 30 v priestoroch Slova života, prípadne sa dohodnete na slovozivota@slovozivota.sk.

Ak nie ste z Bratislavy, objednávajte cez eshop na www.slovozivota.sk. Posielame na dobierku za 2 €.

OBSAH

PRÍBEHY ZO ŽIVOTA
Vitalia uzdravená z korony
Vitalia Sofilkánicová

str. 4

PRÍBEHY ZO ŽIVOTA
Na dvoch stoličkách
Lukáš Bíro

str. 5

ROZHOVOR
Ako sa vyrovnáť s tlakom a izoláciou počas pandémie
Dr. Luboš Lacho

str. 6–7

VYUČOVANIE
Neotrasiteľná dôvera
Joyce Meyer

str. 8–9

ROZHOVOR
Cirkev v Uppsale v čase korony
Rozhovor s Runem Borgsöm a Simonom Ahlstrandom

str. 10–11

VYUČOVANIE
Viera alebo skutky?
Peter Čuřík

str. 12–13

REPORTÁŽ Z NÁHORNÉHO KARABACHU
Cirkev ako maják nádeje uprostred vojny

str. 14–15

REPORTÁŽ
Uz druhý lockdown
Peter Švec

str. 16

ZÁBAVNÁ STRANA PRE DETI
Hádanky, básničky
Tiráž

str. 17

CIRKEVNÁ HISTÓRIA
Matej Bel
Milovník Božieho slova a Veľká ozdoba Uhorska

str. 18

KNIHY
Objednajte si knihy z nášho eshopu na www.slovozivota.sk

str. 19

Dokážeš vidieť tie veľké otvorené dvere?

Na rok 2020 nikdy nezabudneme. V anglicky hovoriacom svete sa medzi mladými ľuďmi ustálil zvláštny výraz. Ak niekto robí v živote bláznivé rozhodnutia, tínedžeri na to reagujú: „Ty si sa už úplne 2020.“

Nemusíme však byť otrokmi našich okolností! Voľba je vždy na nás. Apoštol Pavol povedal: „...lebo sú mi veľké dvere otvorené a účinné, a protivníkov mnoho“ (1Kor 16:9). Napriek tomu, že vedel o mnohých úskaliach, ba dokonca protivníkoch, ktorým bude v Efeze čeliť, dokázal tiež vidieť „veľké otvorené dvere“. Niektorí ľudia vidia v každej príležitosti problém, iní dokážu v problémoch vidieť príležitosti. Charles Swindoll povedal: „Život je len z 10-percent o tom, čo sa mi stane, ale až z 90-percent o tom, ako zareagujem.“ Väčšina ľudí vidí svoj život presne naopak. Cítia sa byť rukojemníkmi nedostatočného vzdelania, slabšieho rodinného zázemia alebo nešťastných okolností. Uznávam, že niektoré veci nedokážeme ovplyvniť. Nemôžeme si napríklad vybrať rodinu, v ktorej sa narodíme, nevieme ovplyvniť obmedzenia v súvislosti s COVID-om 19; napriek tomu súhlasím so Swindollom, že 90 percent je stále v našich rukách.

Možno ste počuli o kvakeroch, prebudeneckom hnutí z polovice 17. storočia, ktorí veľmi osobne prežívali Božiu prítomnosť. Začali rozmýšľať o tom, ako by mohli získať viac času na modlitbu a štúdium Biblie. Pranie v rieke trvalo

príliš dlho a tak postupne vynášali prvé prototypy práčov. Neskôr stáli za zrodom žehličky či umývačky riadu. Jedným z ich hesiel bolo: „*Ruky práci, srdce Bohu.*“ Na začiatku to bola malá prenasledovaná skupina, dnes má mnoho veľkých korporácií korene práve v tomto prebudení. Sú medzi nimi štyria hlavní výrobcovia čokolád, oceliarske giganty, železnice, výrobcovia zápaliek, potravinové reťazce, farmaceutické a chemické firmy, bankovníctvo. Mali obrovský vplyv na Britániu 19. storočia, hoci tvorili len 0,2 percenta populácie.

Neprepadnime melanchólii. Ktovie, čo všetko Boh pre nás pripravil práve v tomto zvláštnom období? Neprestaňme hľadať tie „veľké otvorené“ dvere aj uprostred negatívnych okolností. Keď bol John Maxwell ešte mladým pastorm, niekto mu daroval knihu *The Greatest stories ever told (Najväčšie príbehy, ktoré boli kedy vyrozprávané)*. Keďže titulka vyzerala pútavo a bol milovníkom kníh, nevedel sa dočkať toho, kým si na ňu nájde čas. Keď sa konečne usadil, aby sa do nej s chuťou začítal, zistil, že celá kniha má len prázdne strany. Niekoľko si z neho vystrelil? Alebo nie? Potom to pochopil. Tie najväčšie príbehy nášho života sa ešte len budú písať. Obsah knihy do veľkej miery závisí od nášho postoja a od toho, či dokážeme vidieť Božie príležitosti. Otvor si tú knihu a s pomocou Božou začni písať svoj príbeh!

Peter Čuřík

ANKETA o časopise Víťazný život

Drahí čitatelia, veľmi uvítame, ak by ste si našli krátky čas na anketu ohľadom ďalšieho vydávania časopisu.

Anketu môžete vyplniť anonymne online na:

www.slovozivota.sk/anketa

Vitalia uzdravená z korony

Vitalia Sofilkanicová žije v Londýne sama s dcérkou. Počas prvej vlny dostala COVID 19 a takmer doma zomrela. Nedokázala sa poriadne nadýchnuť, a pohotovosť neprichádzala. Na jej modlitby však Boh veľmi rýchlo odpovedal a tak ju dostal z neriešiteľnej situácie.

VITALIA

Volám sa Vitalia a od roku 2012 žijem v Londýne v jednom byte sama s dcérkou Nasťou. Pochádzam z Ukrajiny a počas môjho pobytu na Slovensku som navštevovala zbor Slovo života v Bratislave. Tu v Londýne chodím do anglicky hovoriaceho zboru, kde som šťastná a cítim Božiu lásku.

Na konci marca 2020 som sa začala cítiť zle, myslela som si, že som len prechladnutá, a povedala si, veď sa len pomodlím a bude dobre. Potom sa to začalo zhoršovať, ale nepripúšťala som si, že by to mohla byť korona. Keď som sa však predklonila, pocítila som neobvyklú bolesť v chrbte a postupne ma začali štipať oči. Bola som doma sama s päťročnou dcérou. Na ďalší deň som nemohla ani chodiť, len ležať a takmer som celý deň prespala. Ani som neregistrovala, čo sa deje okolo mňa. Vždy som vstala len na to najnevyhnutnejšie a malej narýchlo navarila. Dostala som zo seba jedinú: „Pane, prosím ťa, zachráň ju!“ Nemala som ani silu dávať na ňu pozor.

VITALIA SOFILKANICOVÁ S DCÉRKOU

Dva dni, 5. a 6. deň od prvej chvíle, keď som začala pociťovať príznaky, boli najhoršie. Len vstať z postele a ísť na toaletu si vyžadovalo veľké úsilie. Chcela som sa modliť, ale šlo to len myšlienkami v duchu, nie nahlas, bola som totálne vyčerpaná. Nejedla som, pretože mi bolo na vracanie. Na 8. deň som sa donútila niečo zjesť, aby som mohla užiť tabletky, a na 9. deň som zrazu zistila, že sa nemôžem nadýchnuť. Popri tom som pociťovala veľký tlak v hlave, dýchať som dokázala iba čiastočne a s námahou. Pridal sa k tomu strach a stres. Čo iné mi ostávalo, ako sa modliť? „Pane, prosím, pomôž mi! Ak ma chceš zobrať k sebe, tak mi odpusť všetky hriechy, aj tie, ktorých som si nie vedomá. Ale ak je to možné, prosím, chcem zostať tu na tejto zemi, veď mám malú dcérku. Kto sa o ňu postará?“

**Dýchať som dokázala iba čiastočne
a s námahou. Pridal sa k tomu strach a stres.
Čo iné mi ostávalo, ako sa modliť?**

Volala som bratovi a dohodli sme sa, že ak nebudem prijímať hovory, príde za mnou ma skontrolovať a vezme dcérku, aby sa o ňu postaral. V tej chvíli mi ani on nemohol viac pomôcť. Okamžite som volala záchrannú službu, ale pretože mali veľa pacientov, chodili len tam, kam stíhali. Kládli mi v telefóne veľa otázok a ja som ani nevládala odpovedať, lapala som stále po dychu. Hovor ukončili s tým, že mi ešte zavolá lekárka. V noci mi naozaj zavolala, ale telefonát niečo prerušilo. Boli 4 hodiny ráno, bezmocne som sedela v kresle a pozerala hore k nebu. Vtedy som jednoducho Ježiša poprosila o uzdravenie a zrazu sa všetky problémy kdesi vytratili! V okamihu odišli všetky symptómy! Konečne som sa mohla zhlboka nadýchnuť a bolesti boli preč. Bola som ako vymenená. Cítila som sa zoslabnutá, lebo som dlho nejedla, ale dokázala som si ísť po prvý raz nakúpiť.

Všetkým známym som musela povedať o tom, ako ma Pán pozdvihol! Nemusela som ísť ani na JIS-ku, ani na pľúcnu ventiláciu. Ďakujem Bohu, že ma zázračne uzdravil, a som si istá, že ak pomohol mne, pomôže aj vám!

Na dvoch stoličkách

Lukáš je jedným z vedúcich misijnej skupiny Slova života v Banskej Bystrici. Študuje právo a zároveň dial'kovo biblickú školu v Brne, popritom túži zdieľať evanjelium s ľuďmi okolo seba, najmä s mladými. Hoci vyrastal v kresťanskej rodine, jeho cesta k Bohu mala svoje úskalia; dnes je však už pevne rozhodnutý nasledovať Krista.

Volám sa Lukáš a pochádzam z Banskej Bystrice. Narodil som sa do rodiny s kresťanským zázemím, ale nie jednotným. Na jednej strane som dostával povinnú tradičnú kresťanskú výchovu a na strane druhej som mal možnosť spoznávať iný kresťanský prúd, ktorý bol v mnohom odlišný od toho zaužívaného. Naši ma dali ešte ako malého pokrstiť a neskôr som absolvoval prvé sväté prijímanie.

Poza cirkev

Keď som bol o čosi starší, prestávalo ma baviť navštevovať cirkev, ani som celkom nerozumel tomu, čo sa tam hovorilo. Doma som povedal, že som v kostole bol, a pritom som sa kdesi vonku flákal s kamarátmi. Čosi ako chodenie poza školu.

Do deviatej triedy základnej školy som aktívne hrával hokej a sníval o kariére hokejistu. Posledné dva ročníky som však býval celkom často chorý. Jeden týždeň doma a potom týždeň na ľade. Lekárka to nevedela pochopiť. Osobne si myslím, že veľký podiel na mojom zhoršenom zdravotnom stave mali aj boje, odohrávajúce sa v mojom vnútornom svete, ktoré nakoniec vyústili do depresie. Hoci môžeme zapôsobiť na svoje okolie, vo chvíľach samoty nás však temnota pritlačí. Nad čím človek uvažuje, sa môže odraziť, a zväčša aj odraziť na jeho zdraví. Mne to určite ovplyvnilo fyzické i duševné zdravie.

Človek sa cíti ako vlažná voda, pretože vie, čo by mal robiť, ale nerobí to. A to ho zvnútra rozožiera ako rakovina.

Ten mámotratný syn som predsa ja!

Na prelome základnej a strednej školy som absolvoval *Alfa kurz*, ktorý prebiehal v kresťanskom spoločenstve, do ktorého chodí mama. Výklad pastora Nickyho Gumbela mi v mnohom pomohol vidieť správu evanjelia v úplne novom svetle. Jedného dňa pri prechádzke po ulici som sa rozpomenul na príbeh o mámotratnom synovi. Vtedy mi to akoby „docvaklo“: „Ved' ja som ako on, ten mámotratný syn, čo bol stratený.“ Prijal som Ježiša ako svojho Pána a zdalo sa, že som už na dobrej ceste, ale nebol som zodpovedný a žil ďalej tak, ako sa mi páčilo.

Dušoval som sa, že taký nebudem...

Veľmi dobre si pamätám, ako som raz počas dovolenky povedal mame, že nerozumiem, ako niekoho môže baviť fajčiť, piť a chodiť na zábavy. Dušoval som sa, že ja taký nebudem. Nuž, stačilo pár týždňov na strednej škole, vymklo sa mi to z rúk a začal som to robiť aj ja.

Škole som sa venoval len v najnutnejšej

miere a väčšinu času som trávil za počítačom alebo vonku s kamarátmi. Topil som sa v rôznych hriechoch. Už som aj poznal taktiku nepriateľa a vedel, aké kroky budú nasledovať, a predsa som sa nechal zvestiť. Dokonca som mnohokrát zneužil Božiu milosť v tom zmysle, že som si povedal: „Prejde pár dní, budem schopný predstúpiť pred Boha, Ježiš ma očistí a bude to okej, ved' už sa polepším.“ V prvom ročníku som ešte stále zápasil s depresiou, na ktorú som používal náplasti tohto sveta. Čo som vtedy žil, teraz nazývam duchovným bahnom. Človek sa cíti ako vlažná voda, pretože vie, čo by mal robiť, ale nerobí to. A to ho zvnútra rozožiera ako rakovina. Nebyť zvyšku bázne pred živým Bohom, mnoho vecí v mojom živote by zrejme dopadlo inak. Vďaka Bohu za jeho vernosť v našej nevernosti!

Konečne zmena!

V treťom ročníku na strednej vo mne rástla túžba po úplne novom začiatku. Vedel som, že pôjdem na vysokú školu, a napadlo mi modliť sa za budúci kolektív. Keď sme raz s kamarátmi sedeli v podniku a popíjali kávu, prišla k nám jedna spolužiačka a začala hovoriť o tom, ako prijala Ježiša a ako Boh zmenil jej život. Intenzívne som vnímal, že Boh na mňa vylieva svoju lásku a pozýva ma do nového štartu. Bol som z toho ušasnutý a povedal som svoje áno, ktoré dodnes rozhodne neľutujem. Dnes sú to vyše tri roky, čo som sa rozhodol riadne prevziať zodpovednosť, a už vidím skutočné zmeny vo svojom živote. A viem, že aj keď niečo ešte občas zahapruje, nebeský Hrnčiar zo mňa formuje krásnu a užitočnú nádobu.

Ako sa vyrovnat' s tlakom a izoláciou počas pandémie

Rozhovor s Dr. Ľubošom Lachom

Opatrenia, ktoré vlády na celom svete prijímali v dôsledku pandémie koronavírusu, veľmi negatívne zasiahli do našich osobných životov, rodín a mnohých oblastí spoločnosti. Psychológovia zaznamenali 100-percentný nárast v oblasti úzkosti, strachu, hnevu a kompulzívneho správania sa. V našom štúdiu pastor Peter Čuřík privítal odborníka, Dr. Ľuboša Lacha, autora kníh *Kroky viery* a *Kresťanský poradca*. Vyštudoval klinickú a forenznú psychológiu, za komunizmu musel emigrovať a po páde železnej opony sa vrátil na Slovensko, venoval sa poradenstvu, prednáškovej činnosti a filantropii. Pre veľký úspech vysielania na našom Youtube kanáli sme sa rozhodli niektoré otázky a odpovede ponúknuť aj čitateľom časopisu *Víťazný život*.

Pandémia si vyžiadala rôzne opatrenia, ktoré do veľkej miery zasiahli do našich životných štandardov. Čo to robí s človekom a jeho psychikou, ak sú v takejto zásadnej miere narušené jeho pracovné či rodinné návyky?

Táto situácia je záťažová pre každú psychiku, pokiaľ pripustíme, aby ovplyvnila našu mentálnu stabilitu. Keď nevieme veci dostatočne spracovať, kontrolovať a meniť, zaťažuje to našu psychiku. Ak sa k tomu pridružia ešte finančné ťažkosti, má to vplyv najmä na slabšie osobnosti. U nich hrozí, že ich to celkom pohltí a upadnú do depresie. Pomáha zachovanie rutiny, ako napríklad pravidelná rozcvička, sprcha, strava, práca – ako keby pandémie nebola.

Druhá vec je sústrediť sa len na dnešok a tretia vec je nesústrediť sa príliš na médiá. Počúvať správy napríklad len 30 minút. Odporúčam sústrediť sa na veci, na ktoré by sme si inokedy nenašli čas. Niektori si možno konečne nájdu čas na upratanie pivnice, ja som si napríklad skorigoval knihu. Je potrebné vyhnúť sa núde. Ťažké to majú najmä mladí, pretože im veľmi chýba osobný kontakt.

Niekedy takáto situácia vyžaduje aj preškolenie. Jeden herec si napríklad urobil kadernícky kurz, ďalší prišiel na to, že môže pobaviť pár pozvaných hostí aj doma. Niektorí len prešľapujú na mieste, ale možno práve teraz je čas založiť biznis, ktorý si vždy chcel. Blahoslavení flexibilní, lebo nebudú ľahko zlomení! Pre mňa osobne je odreagovaním sa aj to, že si každý deň napíšem, za čo som vďačný.

Foto: Tomáš Vyskočil

Odkedy sa začala šíriť korona, každý mesiac dáva do Google vyhľadávača slovo Boh 40-tisíc ľudí na Slovensku.

V našom dennom rozvrhu sa veľa vecí „tvári“ ako dôležitých, ale ako si z toho vybrať tie, ktoré sú kľúčové?

Na túto tému sa robil výskum a zistilo sa, že manažérom pomáha, ak si napíšu zoznam úloh a zakrúžkujú si dve najpodstatnejšie. Tým dvom sa za každú cenu musia venovať prioritne. Pokiaľ sa im to podarilo, stúpila im produktivita až o 20 percent. Je veľmi dobré, ak máme počas dňa nastavený jasný režim.

Home office a dištančné štúdium majú výhodu v tom, že sa nemusí cestovať do práce a do školy. Má to však aj svoju odvrátenú stránku, lebo sa tým oslabuje prirodzená socializácia a koncentrácia na výkon. Ako si s tým poradiť? Pokiaľ som doma, nie som pod takou kontrolou ako zvyčajne a zároveň sa oslabuje prirodzené súťaženie. Musíme sa naučiť súťažiť predovšetkým sami so sebou. Dobrý športovec sa neporovnáva s druhými, ale so svojimi dosiahnutými výkonmi. Pre niektoré deti je to ťažšie, lebo sa nemajú možnosť socializovať a môže vzniknúť pocit väzenia. Niekde sa to vyhróti a dochádza aj k domácejmu násiliu, ktoré má potom trvalé následky. Ak môžem dať nejakú radu, tak akceptujte to, čo sa deje okolo vás. Nespotrebuje veľa zbytočnej energie na snahu zmeniť to, čo sa momentálne nedá, namiesto toho sa venujte nejakému koníčku. A nezabúdajte na humor!

Máme teda akceptovať istý diskomfort ako reálny stav, ktorý neviem zmeniť? A vo väčšom pokoji sa pripraviť na to, čo môžeme ovplyvniť?

Presne tak. Podstatné je, aby sme počas tohto procesu nestratili vzťahy. Každý deň zvyčajne aspoň jednému známemu zatelefonojem, a keď je to možné, prinesiem mu aj evanjelium.

Mnohí si počas prvej vlny pandémie pochvaľovali, že môžu byť ako manželia viac spolu. Ak sa však nenaučili dobre komunikovať, ich problémy to paradoxne len prehĺbilo.

Foto: Maksym Kovalov

Áno. Jeden z nich sa stane predátor a ten druhý obeť. Obeťami sa môžu stať aj deti. Treba to riešiť. Dá sa volať na linku dôvery, psychológom, prípadne známym. Už len tým, že to niekomu dokážeme povedať, opadne 50 percent napätia. Podobne, keď je niekto sklamaný, mal by prísť hneď k Bohu a povedať mu to v modlitbe. Ak to neurobí, môže sa to transformovať na hnev až zúrivosť, keď urobí veci, ktoré neskôr ľutuje. Ľuďom, ktorí majú k tomu náchylnosť, veľmi pomôže, ak neostanú osamotení. Ak vidíme, že s tým zápasia, môžeme aj my iniciovať stretnutie a nechať ich vyrozprávať sa, lebo takýmto spôsobom sa im uľaví. Týka sa to najmä introvertov. Potrebujú sa naučiť „žiť v prítomnosti“. Minulosť sa už nevráti a budúcnosť je v Božích rukách.

Čo však majú robiť extroverti? Sú zvyknutí na spoločnosť. „Ventil“, ktorý im poskytovali sociálne vzťahy, im zrazu chýba...

Aj pre nich platí, aby pravidelne cvičili, dobre sa stravovali, mali kvalitný spánok a nepreháňali to s používaním sociálnych sietí. Spomínam si, ako som sa bránil samote ja, keď som bol ešte počas komunizmu zatvorený vo väzení. Napísal som si všetky verše z Biblie, ktoré som ovládal naspamäť, a vložil do pukliny v stene, aby ich nik nenašiel. Každý deň som si ich potom aspoň raz prečítal. Opakom strachu nie je odvaha, ale viera a láska. Veľmi tiež pomáha, keď si každý z nás nájde čas urobiť niečo zmysluplné, čím poteší niekoho blízkeho.

Žijeme v čase hoaxov a neoverených informácií. Uvoľňujú strach, dezorientáciu, hnev, frustráciu. Ako ľudí naučiť kritickému mysleniu?

Predovšetkým mladí nie sú spokojní so súčasnou situáciou, a preto potrebujú nejakú teóriu, ktorá im ju vysvetlí a dá im právo búriť sa. Koreňom tohto správania sa je, že nedokážeme prijať situáciu takú, aká je. Ovplynújme radšej to, čo môžeme! Odkedy sa začala šíriť korona, každý mesiac dáva do Google vyhľadávača slovo Boh 40-tisíc ľudí na Slovensku. Dostávajú však relevantné odpovede? Mali by sme hľadať k týmto ľuďom cestu.

Problémy sa, paradoxne, môžu stať príležitosťou. Aké máš ty s tým osobné skúsenosti?

Blahoslavení
flexibilní, lebo nebudú
ľahko zlomení.

Viem o tom, že počas tohto obdobia aj vás začalo cez internet počúvať viac ľudí ako predtým. Kedysi som brával stopárov a zvyčajne som sa ich spýtal, či sú pripravení na smrť. Hneď som im však vysvetlil, ako to myslím, či vedia, kam sa dostanú, ak by mali v blízkej budúcnosti zomrieť. Upokojili sa a ešte mi ďakovali za to, že sa na túto tému mohli so mnou porozprávať. **Existuje polemika o tom, či bude v posledných časoch veľké prebudenie alebo odpadnutie. Ja si myslím, že zažijeme oboje. V ostatnej dobe dostávam veľa správ aj od ľudí, ktorí dlho nenavštevovali žiadnu cirkev, lebo ich pritlačila neľahká životná situácia...**

Ľudia si ľahko zvyknú na to, že všetko sa deje vo virtuálnom svete. Tam, kde bola návšteva bohoslužby iba povinnosťou, sa vracat' nebudú. Ale tam, kde ľudia zažívali Pánovu prítomnosť, príde k prebudeniu. Keď sa ma pýtali bankári na to, komu majú požičiavať peniaze, odpovedal som im, že

tým, čo inovujú, pretože tí krízu prežijú. Niektorí si veľa napožičiavali a teraz majú neúnosné dlhy. Výsledkom môže byť to, že o majetky prídu a na trhu sa objavia lacné veci. Tí, ktorí boli opatrní a minuli peniaze len na najnutnejšie, budú vo výhode. Kto však čaká s prázdnu dlaňou, bude prekvapený, pretože mu nebude mať kto dať.

To, čo hovoríš, sa veľmi týka aj cirkvi, pretože často nevie byť dostatočne flexibilná. Tento rozhovor by sme možno nikdy neurobili, ak by nebola kríza.

Pripravme sa na to, že do cirkvi budú chcieť chodiť aj múdri, šikovní a bohatí ľudia. Zistia, že im bohoslužba prináša potešenie, povzbudenie a možnosť pomôcť druhým. Lebo naplniť svoje srdce pokojom a radosťou je túžba každého človeka a prichádza to len zhora, ak Bohu otvoríme svoje srdce.

Prijaté opatrenia do veľkej miery zasiahli finančnú oblasť a zvlášť sa bolestne dotkli niektorých segmentov, ako je gastronómia, hotelierstvo, kultúra a šport.

Čo najrýchlejšie si treba nájsť náhradnú prácu, ideálne je mať aj dve profesie a napríklad, ak nemôže klient prísť k masérovi, on môže prísť za ním. Podobne to môže byť aj s pedikúrou alebo manikúrou. Okrem toho je veľmi dôležité vytvárať si rezervy, aby som aj v tom najhoršom prípade mal financie na jedlo a iné nevyhnutné veci.

Čo by si odkázal veriacim na záver?

Veľmi mi v duchu rezonuje to, čo Boh povedal Jozuovi: „*Bud' silný a odvážny, nestrachuj sa a nezáfaj! Ved' Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš*“ (Joz 1:9). Pán nám dáva dokonca príkazom, aby sme zostali v pokoji. Nenechajme sa nikým manipulovať a nebojme sa!

Joyce Meyer

Neotrasiteľná dôvera

Knihy od Joyce Meyer sa tešia celosvetovo i medzi slovenskými čitateľmi veľkej obľube. Jej prvú knihu v slovenskom jazyku, *Sila myšlienok*, sme vydali v našom vydavateľstve v roku 2012, *Neotrasiteľná dôvera* je už jubilejná desiata v poradí. Načasovanie nemohlo byť lepšie – v čase pandémie koronavírusu potrebujeme Bohu dôverovať viac než kedykoľvek predtým. Vložte do života zdravú porciu dôvery v Boha a zistíte, že sa dá žiť bez obáv a stresu. Prinášame vám ukážku zo 4. kapitoly, podrobnosti o tejto knihe nájdete aj na str. 2.

B L Á Z N O V S T V O S E B E S T A Č N O S T I

Dôverovať Bohu alebo dôverovať sebe? Táto odveká diskusia má toľko názorov, koľko ľudí si denne kladie túto otázku. Humanizmus vždy tvrdo bojoval proti potrebe Boha.

Každý človek, a zvlášť kresťan, by sa mal usilovať využívať svoje talenty podľa svojho najlepšieho svedomia a podľa neho tiež robiť rozhodnutia. No nie sme povolaní riadiť svoj život, robiť, čo sa nám páči, a ignorovať Boha, až kým sa nedostaneme do situácie, ktorú nevieme vyriešiť.

Snaha žiť život z pozície sebestačnosti sa nevyhnutne končí psychickým, emocionálnym a fyzickým vyčerpaním, sklamaním, neraz aj hnevom a zmätkom v duši.

Nasledujúci verš nám predstavuje voľbu, ktorú musíme urobiť, a je to najdôležitejšia voľba pre každého veriaceho.

„Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodino-
vi, vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť...
Ja však i môj dom budeme slúžiť Hospo-
dinovi“ (Joz 24:15).

Spomedzi všetkých rád, ktoré vám dnes môžem ponúknuť, azda najdôležitejšia je táto: „Sami sa rozhodnite, či budete alebo nebudete slúžiť Bohu. Nedovoľte, aby za vás rozhodol svet alebo iný človek.“

Komuzveríte svoj jediný život? Tomu, ktorý je alfou a omegou, začiatkom

a koncom? Alebo budete dôverovať bohom tohto sveta a duchu sebestačnosti?

Komu zveríte svoj jediný život?

Čo je sebestačnosť?

Sebestačnosť je snaha človeka dosiahnuť šťastie prostredníctvom vonkajších vecí, ako sú peniaze, postavenie, moc, výzor, majetok, atď. Ak sme presvedčení, že tieto veci nás urobia šťastnými, vášnivo sa za nimi naháňame, no keď zistíme, že nie sú schopné dať nám to, čo chceme, zažívame veľké sklamanie.

Raz som kohosi počula povedať: „Ľudia strávia celý život úsilím vyliezť na rebrík úspechu, a keď sa dostanú na vrchol, zistia, že ich rebrík je opretý o nesprávnu budovu.“ Pochybujem, že niekto, kto stojí na prahu smrti, chce poznať stav svojho bankového konta. Chce byť so svojou rodinou, s priateľmi a verím, že aj s Bohom.

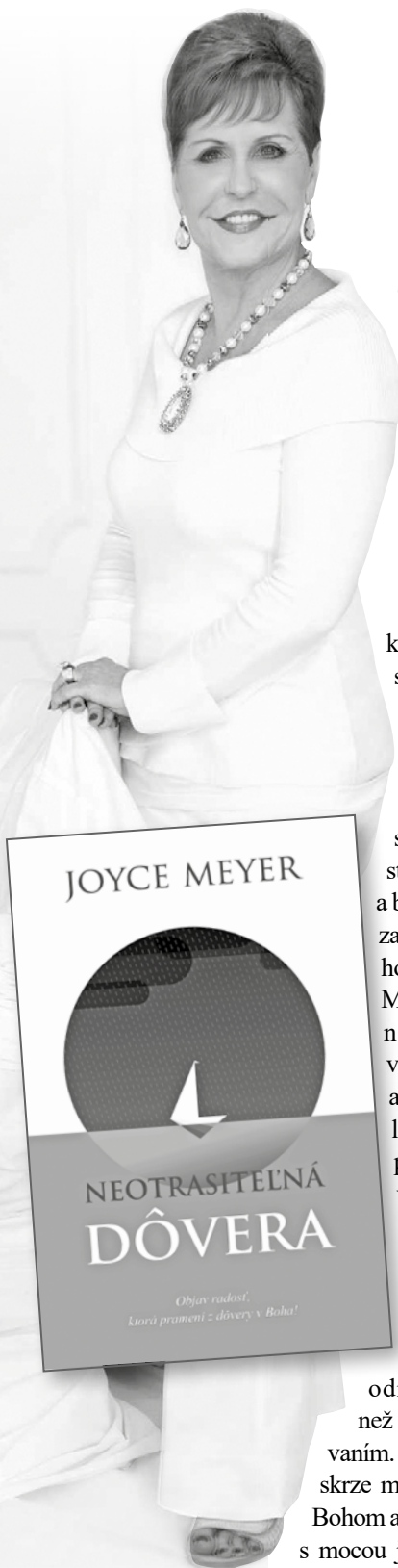
Som si istá, že už ste niekedy povedali alebo počuli iného človeka povedať: „Nepotrebujem nikoho. Viem sa o seba postarať sám.“ Ja som toto alebo niečo podobné tvrdila zopár rokov svojho života, no našťastie som prišla na to, že potrebujem ľudí a zúfalo potrebujem Boha. Ľudia, ktorí niečo také vyhlasujú, sú zvyčajne hlboko

zranení a nikdy nezažili skutočný vzťah s Bohom skrze Ježiša Krista. Nedôverujú nikomu okrem seba a dosiaľ nezistili, že spoliehať sa iba na seba je tá najhoršia voľba, akú môžu urobiť. Potrebujú stretnúť jediného pravého Boha, ktorý ich stvoril a ktorý ich bezpodmienečne miluje.

Človek si môže myslieť, že nikoho nepotrebuje, ale Boh nás stvoril tak, aby sme jeden druhého potrebovali, a či sa nám to páči alebo nie, nedokážeme ísť na plný výkon, kým sa nenaučíme v živote spoliehať na iných a spolupracovať s inými. Každý máme určité talenty a schopnosti, ale nikto z nás ich nemá všetky. Boh nás stavia do vzťahov s takými ľuďmi, ktorí majú to, čo my nemáme, a počas toho, ako sa s nimi učíme spolupracovať, môžeme dosiahnuť veľké veci a prežívať radosť zo života.

Bohužiaľ, veľa ráz márnime čas kritikou iných, pretože nerobia veci tak, ako ich robíme my, a namiesto toho, aby sme ich prijali, ich odmietame. Vďaka tomu prichádzame o to, čo by do nášho života mohli vniesť oni, a ich okrádame o to, čo by sme do ich života mohli vniesť my. Jednou z najdôležitejších vecí, ktorú by sme sa mohli všetci naučiť, je, aký je každý človek vzácný. Všetci sme nedokonali a dobré vzťahy si vyžadujú prácu a úsilie, ale rozhodne stoja za to.

Prestaňte si myslieť, že keďže vám raz ktosi ublížil, urobia to všetci! Je lepšie

dôverovať a možno sa občas zraníť, než sa izolovať a odmietat' otvoriť srdce i n é m u č l o v e - ku. Moje skúsenosti s ľuďmi spôsobili, že som si okolo srdca postavila múr a bála som sa zaň niekoho vpustiť. Mala som niekoľko vzťahov, ale neboli zdravé, pretože viac času som strávila úsilím o to, aby som n e b o l a odmietnutá, než ich budovaním. Našťastie, skrze môj vzťah s Bohom a skúsenosť s mocou jeho Slova som sa opäť naučila dôverovať.

Prestaňte si mysliet', že keďže vám raz ktosi ublížil, urobia to všetci!

Ak vás niekto zranil, Boh chce uzdraviť vašu ubolenú dušu. On uzdravuje zlomené srdcia, dáva radosť namiesto smútku (pozri Iz 61:1-7). On sám sa stane ochranným múrom okolo vás. Hoci nám nezaručí, že nás už nikdy nikto nezraní, sľubuje, že nás uteší, uzdraví a obnoví, ak k tomu dôjde. Pozorne si prečítaj a považuj nad nasledujúcim Slovom. Veľmi mi pomohlo v čase, keď som sa učila spoliehať na Boha namiesto na seba.

„Nech je požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy, ktorý nás potešuje v každom našom súžení, aby sme aj my mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, a to útechou, ktorou aj nás Boh potešil“ (2Kor 1:3-4).

Keby som nenechala Boha uzdraviť moju doráňanú dušu, nebola by som schopná učiť, ako od neho prijať pomoc a útechu. Boh má pre vás navyše dôležitú úlohu a aj ľudí, ktorí vám pomôžu pri jej uskutočňovaní. Ak ste jedným z tých, ktorí sú stále zranení a spútani dávnou bolesťou, modlím sa, aby sa dnes začalo vaše prijatie útechy a uzdravenia od Boha. Začnite jednoducho tak, že požiadate Boha, aby uzdravil vašu dušu a utešil vás vo vašej bolesti.

Boh vás nielenže uzdraví, ale navráti vám aj stratené roky vášho života. Sľubuje, že ak doňho vložíme dôveru, dá nám dvojnásobné požehnanie za naše predošlé problémy. Hoci sa to nestane zo dňa na deň, zotrvávajúc v dôvere v Boha a v spolupráci s Duchom Svätým, k tomu dospejeme maličkými krôčikmi. Izaiáš hovorí:

„Namiesto vašej hanby zdedíte dvojnásobok, namiesto potupy sa budete radosť z vášho podielu, lebo vo svojej krajine budete mať dvojnásobok, budete mať večnú radosť“ (Iz 61:7).

Tento Boží prísľub sa naplnil v mojom živote i v životoch mnohých iných ľudí, ktorých poznám. Ak ste to ešte nezažili, nič nie je stratené. Dôvera v Boha je kľúčom, ktorým odomknete tento prísľub aj mnohé iné.

Hlupák

Kniha prísloví je plná zákonov múdrosti a jej autor, Šalamún, si dal veľa námahy, aby poukázal na dôsledky múdrosti a hlúposti. Nájdem tu prísľuby pre človeka múdreho aj hlúpeho. Múdremu človeku sľubuje každé požehnanie, aké len vieme pomenovať, a to vedenie, ochranu, dlhý život a dobré zdravie, blahobyť, povýšenie, úctu, atď. Hlupák však môže očakávať pravý opak. V Knihe prísloví sa hlupák často opisuje ako človek sebaistý a sebestačný. Aby bolo jasné: každý, kto sa cíti sebaistý, je hlúpy a výsledok takéhoto rozhodnutia nie je nikdy dobrý. Sebaistá osoba si odmieta nechať poradiť. Je presvedčená, že všetko, čo robí, je vždy správne. Najvyššia odmena, aká sa ujde hlupákom, je hanba (pozri Prís 3:35). Hlúpi hovoria bez rozmyslu a možno ich poznať podľa reči. Sú to posmeškári a pohŕdači, ktorí si robia žarty z čestnosti. Milujú zlo a nenávidia dobro. Jednou z najdeštruktívnejších charakterových čŕt hlúpeho, sebaistého človeka je pýcha. Necháva sa klamať vlastnou pýchou a odmieta počúvať Boha.

Dá sa povedať, že po tomto svete chodí veľa hlúpych ľudí, ktorí ak sa nezmenia, budú zbierať ovocie svojej hlúposti. To najúžasnejšie na Bohu je, že nám ponúka nový začiatok vždy, keď to potrebujeme. Nikto nemusí ostať zaseknutý v minulosti, ak to sám nechce. Ja sama som sa mnoho rokov cítila sebaistá, ale s Božou pomocou som sa zmenila, preto si veľmi dobre uvedomujem, že v každej chvíli potrebujem Boha. A potrebujem aj ľudí. Verím, že Boh mi do života posielal tých správnych ľudí a potom, keď spolu vložíme svoju dôveru v Boha, začínajú sa diať ohromné veci.

Aj človeku, ktorý je plne oddaný Bohu, sa môže stať, že koná hlúpo. Prinajmenšom mne sa to stáva. Chcem tým povedať, že všetci z času na čas konáme hlúpo, ale ak sme zmierení s Bohom, on môže z našich chýb vytážiť dobro. Občas konat' hlúpo a robiť príležitostné rozhodnutia bez predošlého konzultovania s Bohom nie je to isté ako žiť ako sebaistý hlupák.

Cirkev v Uppsale v čase korony

Rozhovor s pastormi Runem Borgsöm a Simonom Ahlstrandom

Posledný júlový týždeň sa vo švédскеj Uppsale už 35 rokov koná Európska konferencia, na ktorej sa pravidelne stretáva niekoľkotisíc ľudí. Koronavírus všetko zmenil, a to nielen formát konferencie, ale aj celkové fungovanie miestnej cirkvi. O tom, ako toto obdobie prežívali v Uppsale, kde sa v roku 1983 Slovo života zrodilo, sme sa rozprávali so Simonom Ahlstrandom, dekanom biblickej školy a členom správnej rady uppsalského zboru, a s Runem Borgsöm, ktorý zodpovedá za Slovo života v Európe (WOLE).

Pred pár rokmi niečo nepredstaviteľné, v roku 2020 si však na online konferencie pomaly zvykáme. Keďže nás situácia k takejto forme práce dotlačila, zaujímalo by ma, ako ste ju zvládli vy? V čom bola príprava takejto veľkej konferencie odlišná?

Rune Borgsö

Rune: Pre nás je konferencia oveľa viac než len posolstvami z pódia, je akousi „obývačkou“ do nášho zboru. Z tohto pohľadu bola zvláštna, pretože sme ľudí nemohli stretnúť ani im osobne slúžiť.

Simon: Pre väčšinu pracovníkov zboru bola príprava jednoduchšia, ale pre technikov a pracovníkov z oddelenia médií zas oveľa náročnejšia. Na bežnej konferencii spolupracuje množstvo dobrovoľníkov z našej cirkvi. Bonusom tohtoročnej bolo, že si ju konečne mohli v pokoji užiť a byť na modlitbách. Počas konferencie je rušno a stále niečo doladujeme, teraz sme sa na jej vysielaní podieľali len niekoľkí. Teším

sa však z toho, že bola úspešná! Ak by sme museli konferenciu vysielat' aj na budúci rok, čo je celkom možné, už teraz máme pripravené viaceré vylepšenia, aby bola ešte atraktívnejšia.

Ak bude priaznivá epidemiologická situácia, ľudia by sa mohli v rôznych krajinách sveta stretnúť po stovkách, k čomu by sme radi povzbudili zvlášť väčšie zbory. Spoločne by takto sledovali vysielanie a naplnili aj potrebu spoločenstva.

Máte aj presnejšie dáta, koľko ľudí vás sledovalo?

Simon: Sledovanosť bola prekvapujúco vysoká, mali sme okolo 70-tisíc unikátnych návštevníkov z rôznych končín sveta.

Rune: Od konferencie sa zároveň zdvojnásobila sledovanosť našich bežných nedelňných bohoslužieb.

Od počiatku je neodmysliteľnou súčasťou vášho zboru aj biblická škola. Ako funguje počas pandémie?

Simon: Keď to v marci vypuklo, prešli sme na online vysielanie. Aby sa študenti necítili izolovane, ponúkli sme im viaceré možnosti. Mohli nás sledovať z domu, alebo prísť do cirkevnej budovy, kde sme ich rozdelili do menších skupín. Fungovalo to dobre, ale bolo nám ľúto, že sme im nemohli ponúknuť ešte viac, pravidelnú osobnú modlitbu a spoločné chvály.

Vrcholom biblickej školy sú misijné výjazdy. Ako sme však mali zorganizovať misijné tímy uprostred všet-

kých obmedzení? Nakoniec sme prišli s nápadom vytvoriť „homechallenges“. V rámci praxe študenti nahrali krátke videá o svojom obrátení alebo o zmene, ktorú zakúsili počas biblickej školy, a zverejnili ich na sociálnych sieťach. Malo to veľký úspech. Zapojili sme ich

Simon Ahlstrand

zároveň do tvorby online zhromaždení mládeže a chvál.

Urobili ste aj niečo navyše pre to, aby sa príbehy študentov dostali k ľuďom?

Simon: Áno, prvému svedectvu sme spravili reklamu a hneď malo okolo 10-tisíc zhladnutí. Študenti si pripravili aj niekoľko talkshow, ktoré si sami zorganizovali, technicky zabezpečili, pozvali hostí, hudobníkov a moderovali. Mali sme na to veľmi pozitívne ohlasy! Výhodou je, že máme aj medzinárodných študentov, ktorí vysielali v rodných jazykoch. Keď to hodnotím celkovo, oproti

pôvodne plánovaným misijným výjazdom sme takto oslovili oveľa viac ľudí.

Kol'ko má biblická škola študentov?

Simon: V máji 2020 ju ukončilo 100 študentov v prvom ročníku a 30 v druhom. Tento rok máme porovnateľné čísla. Keď prišla korona, obávali sme sa, či biblická škola neskončí predčasne, ale vďaka Bohu, nič podobné sa nestalo.

Čo sa zmenilo v druhom ročníku a ako vyzerá biblická škola v iných krajinách?

Simon: Cez leto a začiatkom jesene klesali počty nakazených prípadov, preto sme študentov rozdelili do viacerých tried, aby sme naplnili potrebu spoločnosti a mohli sa spoločne modliť a chváliť Pána. Bolo to požehnaním, ale aj náročnejšie, lebo sme museli zabezpečiť viac tímov. Dúfame, že v máji 2021 sa nám už podarí vyslať tímy študentov na skutočnú misiu do rôznych krajín sveta.

Rune: V niektorých krajinách prešli na online vyučovanie, napríklad v Moskve, inde zvolili kombináciu online s možnosťou stretávania sa v rámci ich možností, ako napríklad v biblickej škole v Indii.

Aj tí najstarší ľudia hovoria, že niečo podobné ako rok 2020 ešte nezažili. Ako sa staráte o ľudí v cirkvi?

Rune: Pre väčšiu cirkev, ako sme my, to vôbec nie je jednoduché. Napriek online vysielaniu robíme všetko preto, aby sme boli s našimi ľuďmi v spojení.

Simon: Kým ešte platili obmedzenia stretávania sa do 50 ľudí, cirkev sme rozdelili do desiatich menších zhromaždení v rôznych lokalitách Uppsalu. Ostatní sa pripájali z domu. Aspoň takto sme mohli byť spolu, vidieť sa a navzájom si pomáhať.

Istým spôsobom to muselo byť náročné, celé to pripraviť, zabezpečiť 10 hudobných tímov...

Simon: Áno, všade bol prítomný aspoň jeden pastor alebo líder, naživo fungovala aj chvála a oznamy, len kázanie si ľudia pozreli spoločne na veľkej obrazovke. Okrem toho sa členovia zboru stretávali v menších skupinách po domoch. Pastori ľuďom telefonovali, aby zistili, ako sa

Európska konferencia prvýkrát online. Hudobná skupina na streche budovy Slova života.

majú, tiež sme ich informovali mailami a krátkymi videami. Uvedomujeme si, že napriek našej úprimnej snahe to nikdy nie je dostatočné.

Rune: Niektoré výzvy v cirkvi však ostávajú. Ako priniesť ľuďom víziu, v ktorej sa dokážu nájsť, a ako budovať správnu „kultúru“...

Vysvetli nám, prosím, bližšie, čo tým myslíš?

Rune: Ľudia nás nehodnotia len podľa nedeľnej kázne, „kultúru“ zboru vnímajú oveľa skôr. Začína sa to tým, akým spôsobom ich niekto na zhromaždenie po-

„Zatiaľ čo vízia hovorí o tom, kam ideme, kultúra hovorí o tom, v akej atmosfére sa to deje.“

pastor Joakim Lundqvist

zve, či majú kde zaparkovať, ako na nich zapôsobí budova zvonku i zvnútra, či ich niekto privíta, aké piesne sa spievajú a či majú k dispozícii texty, ak ich nepoznajú. A čo po skončení stretnutia? Prihovori sa im niekto? Nájdú sa ľudia, ktorí sa budú o nich úprimne zaujímať?

Čudovali by sme sa, ale často je naše vnímanie kultúry celkom rozdielne ako pocity tých, ktorí k nám zavítajú po prvýkrát. Hovorím to ako všeobecný princíp, lebo ľudia sa, naopak, môžu cítiť prijatí. To, že môže existovať rozdiel medzi tým, ako prostredie vníma vedenie a ako návštevník, som si uvedomil nedávno, keď sa jeden manažér benzínovej pumpy pred kamerami vychvaľoval, ako tam ľudia radi chodia; keď sa však pýtali zákazníkov, sťažovali si na neochotu personálu a špinu.

Simon: „Kultúra“ je pre nás výzvou do budúcnosti. Týka sa nášho správania sa,

ako zaobchádzame s druhými, ako dokážeme urovnávať spory. Dobré to vystihol náš pastor Joakim Lundqvist: „Zatiaľ čo vízia hovorí o tom, kam ideme, kultúra hovorí o tom, v akej atmosfére sa to deje.“

Vieme, že vo vašom zbore funguje program výchovy mladých kazateľov (tzv. trainees). Ochromilo to nejakú túto službu?

Simon: Každý semester začíname novú triedu a pozývame nových ľudí.

Rune: Vyučovanie funguje perfektne, stretávame sa s nimi, mentorujeme ich, ale problémom je, že ak pomáhali v nejakej praktickej službe, teraz to nie je možné. Môžu sa však stretávať aj sami v menších skupinách, takže teoretická časť nie je ohrozená. Pokiaľ sa situácia zmení, mnohí z nich sa už nevedia dočkať, keď niekam vycestujú na misiu a poslúžia rôznym národom.

Vieme, že pastor Joakim Lundqvist si od jesene vzal čiastočný „sabatikal“ a pracuje len na pol úväzku. Pociťuje to nejakú cirkev?

Simon: Ani veľmi nie. Myslím si, že všetko ide veľmi dobre. Ak sa dalo na odpočinok vybrať nejaké obdobie, tak práve toto je ideálne. Joakim v nedeľu káže, zúčastňuje sa dôležitých online stretnutí, bežný chod zboru zabezpečuje pomocný pastor Jan Blom a zodpovednosť za ostatné oblasti v zbore máme delegované. Všetky dôležité rozhodnutia prechádzajú cez správnu radu, ktorej som súčasťou. Finančne nás táto situácia nezasiahla, cirkev ju, vďaka Bohu, prekonáva bez väčších problémov.

Otázky kládol Martin Hunčár

Viera alebo skutky?

Peter Čuřík

Pred niekoľkými rokmi som počul zaujímavú štatistiku, že každú sekundu sa na celom svete obrátia k Bohu viac ako štyria ľudia. Kým si sa nad touto vetou zamyslel, práve niekoľko ľudí zažilo odpúšťajúcu moc krvi Ježiša Krista a prijalo nový život. Toto rozhodnutie však za nás nemôže urobiť nikto iný. Rozhodnúť o svojej večnosti musíme sami. Znie to až príliš nadnesene? Keď Ježiš vstal z mŕtvych, poveril svojich učeníkov takýmto poslaním: „Chodte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený“ (Mk 16:15,16).

„Kto uverí, bude spasený!“ Naše spasenie teda nezávisí od Božieho rozhodnutia, ale od toho, či uveríme. Ježiš povedal svojim učeníkom, že v dome jeho Otca je dostatok príbytkov pre každého (Jn 14:2). Jeden príbytok stavia aj pre teba a myslím si, že oveľa prevýši tvoje očakávania!

Boh túži po tom, aby boli spasení všetci ľudia!

„Lebo je to dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy“ (1Tim 2:3,4).

V roku 2007 prišla na knižný trh kniha *Chatrč*, ktorá si otvorila dvere do srdca miliónov čitateľov po celom svete. Jej podnadpis dokonale vystihuje leitmotív celého príbehu: „*Chatrč, v ktorej sa tragédia konfrontuje s večnosťou.*“ Hlavnou postavou je Mack, ktorému niekto unesie milovanú dcérku Missy. Jedného dňa, uprostred svojej beznádeje, nájde v poštovej schránke pozvánku na stretnutie v chatrči, ktorá je podpísaná veľmi zvláštne: „Tato.“ „Kto si dovoľuje pozvať ma na stretnutie do chatrče s takýmto bizarným podpisom?“ Jedine jeho manželka, ktorá bola horlivou kresťankou, nazývala Pána Boha takto. „Žeby Tato bol On?“ Niekedy sú naše predstavy o Bohu zvláštne. Myslíme si,

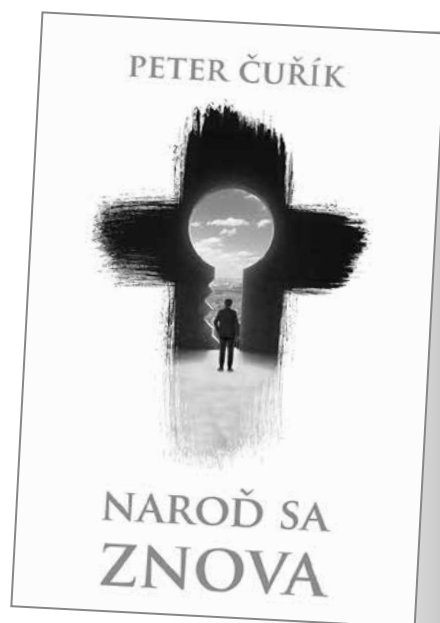
že sa hnevá na celý svet a nevie sa dočkať toho, aby nás potrestal. Uznávam, že na svete sa deje veľa vecí, ktoré nedokážeme vysvetliť. Uprostred toho všetkého však existuje jedna nemenná axioma: Božia neúchajúca láska k nám.

Možno viete, že na amerických minciach a bankovkách je vytlačené: *In God we Trust* (Spoliehame sa na Boha). Existuje však celá séria jednocentových mincí, ktoré vytlačili v 70. rokoch 20. storočia, na ktorých je tento výraz zle vygravírovaný. „*In God we Trust*“

je zahmlené a len ťažko čitateľné. Ale viete čo? Práve tieto mince sú cenným artefaktom v zbierke každého numizmatika. Ich cena sa dnes odhaduje na 250 až 500 dolárov, čo je 50-tisíckrát viac než hodnota pôvodného centu. Možno sa aj tvoje „*In God we Trust*“ zahmlilo. Možno si zažil situácie, ktoré tvojím „*Dôverujem Bohu*“ poriadne otriasli. To však s hodnotou tvojho života ani len nepohlo. Boh je stále milujúcim a veľmi osobným „Tatom“ s otvorenou náručou pre všetkých, ktorí k nemu prídu. A práve vtedy, keď prechádzaš tými najťažšími životnými skúškami, Ježiš ti je najbližšie.

Nebeský Otec v *Chatrči* odpovedal Mackenziemu na jednu z jeho otázok takto: „*Nepotrebujem ľudí trestať za hriech. Hriech so sebou prináša vlastné trápenie, ktoré človeka zožiera zvnútra. Mojim zámerom nie je potrestať ho, ale uzdraviť!*“

Peklo bolo pôvodne pripravené pre anjelov, ktorí sa vzbúрили proti Bohu, a nie pre človeka. Stalo sa však večným väzením aj pre tých, ktorí odmietli prijať odpustenie svojich hriechov. Boh za naše vyslobodenie zaplatil tú najvyššiu kauciu, kauciu, ktorú na zemi nikto zložiť nedokázal. Musel zomrieť jednorodený Boží syn, slovami piesne

skupiny Hillsong, „*Darling of Heaven*“, Miláčik neba. Apoštol Peter to povedal takto: „*Ved' viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale predrahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškvrneného Baránka*“ (1Pet 1:18,19). Boh zaplatil tú najvyššiu cenu, aby sme mohli uniknúť večnému odsúdeniu. Sú však preto automaticky všetci zachránení?

Raz niekto nesúhlasil s nemeckým evanjelistom Reinhardom Bonnkom: „*Ak chce Boh spasit' všetkých ľudí bez rozdielu, prečo potom nie sú všetci spasení?*“ Jasná otázka si vyžadovala jasnú odpoveď: „*Na svete sú tony mydla, a aj tak nie sú všetci čistí,*“ odpovedal kazateľ. „*Znamená to, že mydlo stratilo svoju schopnosť nás očistiť? Alebo si myslíte, že jeho samotná existencia automaticky zabezpečí čistotu všetkých ľudí? Nie, ak chceme byť čistí, musíme po ňom siahnuť a použiť ho! Aj my sa musíme slobodne rozhodnúť pre Ježiša Krista.*“

Boh nám ponúka úplné očistenie od našich hriechov. Apoštol Ján hovorí, že keď vyznávame svoje hriechy, Pán Boh nás očistí od každej nepravosti (1Jn 1:9). Našou časťou zodpovednosti je uveriť. Viera je ruka, ktorá dočiahne až k Božiemu trónu a dokáže uchopiť večný život. Evanjelista Billy Graham sa dožil úctyhodných 99 rokov. Krátko predtým, ako vydýchol naposledy, napísal: „*Keď sa dočítate o tom, že Billy Graham zomrel, neverte tomu ani na sekundu. Budem vtedy živší než kedykoľvek predtým!*“

Môžeme si spasenie zaslúžiť?

Žijeme v národe, v ktorom prevláda názor, že spasenie si musíme zaslúžiť. Myslíme si, že bez dobrých skutkov sa do neba nedostaneme. Bezpochyby, každý človek by mal robiť dobré skutky, ale nemôžeme byť spasení zo skutkov!

„*Lebo ste milosťou spasení, skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil*“ (Ef 2:8,9).

Spasenie je Boží dar! Ak by sme zaň platili dobrými skutkami, už by viac nebol darom.

Svetoznámy ruský spisovateľ Dostojevskij píše o anjelovi, ktorý bol nespokojný s tým, že v pekle trpí tak veľa ľudí. Rozhodol sa, že musí ešte raz preskúmať nebeské záznamy a nájsť tam aspoň nejaký dobrý skutok, ktorý niekto

Na pohľadnici bol zobrazený
Ježiš a čelil otázke:
„Bože, ako veľmi
nás miluješ?“
Vtedy rozťahal naširoko
svoje ruky a zvolal:
"Takto veľmi!" a nechal sa
pribiť drevený kríž.

z nich urobil. Po usilovnom hľadaní ho konečne našiel. Jedna žena raz darovala žobrákovi cibuľu. „*To je predsa dobrý skutok,*“ povedal si. Rýchlo zaletel dole do pekla a zavolať si tú ženu: „*V našich záznamoch som o tebe našiel správu, že si raz darovala žobrákovi cibuľu.*“ Potom jej podal cibuľu a povedal: „*Pevne sa jej chyt' a ja ťa budem za ňu ťahať. Možno sa nám takto podarí vytiahnuť ťa z tohto hrozného miesta a dostať ťa až do nebeského kráľovstva.*“ Žena sa zachytila o cibuľu, anjel sa oprel do krídiel a už-už sa odliepali od zeme, keď to zbadali ostatní z ríše smrti. Rýchlo sa zbehli a niekoľkí z nich sa zachytili o okraj ženiných šiat. Anjel ju vyzdvihol vyššie a div sa svete, cibuľa držala!

Boli už vysoko, keď sa žena pozrela smerom dole a uvedomila si, že sa jej drží dosť veľa ľudí. Z obavy, že by to cibuľa nemusela vydržať, ich zo seba radšej striasla a zakričala: „*Zhorte si v pekle, vy hriešnici, keď ste neurobili ani jeden*

dobrý skutok!“ V tej chvíli sa cibuľa roztrhla a žena spadla späť do pekla...

Veľmi trefné podobenstvo, čo poviete? Tá žena určite v živote urobila aj dobré skutky, ale stále mala *hriešnu prirodzenosť*. Bolo jej úplne jedno, ako skončia ostatní, záležalo jej iba na tom, aby sa sama zachránila. Ježiš vo svojich vyučovaniach zdôraznil, že všetko zlé, „*smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhanie, pýcha, pochabosť*“ vychádza z vnútra ľudského srdca (Mk 7:21-23). Dobré skutky nedokážu zmeniť naše srdce! Jedine Boh dokáže zmeniť našu prirodzenosť, darovať nám čisté srdce a lásku k ľuďom okolo nás. Nekonáme dobré skutky preto, aby sme si zaslúžili Božiu priazeň, konáme ich preto, lebo sme už priazeň od Boha dostali.

Drahý priateľu, neviem, čím všetkým si v živote prešiel. Viem si predstaviť, že aj tvoje „Spolieham sa na Boha“ mohlo byť narušené. Ale neváhaj dnes ani chvíľu a príd' k Spasiteľovi. Na istej pohľadnici bol zobrazený Ježiš a čelil otázke: „Bože, ako veľmi nás miluješ?“ Vtedy rozťahal naširoko svoje ruky a zvolal: „Takto veľmi!“ a nechal sa pribiť drevený kríž. Spasenie si nemôžeš zaslúžiť. Ak však oľutuješ svoje hriechy a prijmeš dar spasenia, staneš sa novým človekom. Bude to ten najkrajší deň tvojho života a bude to presne tak, ako hovorí Biblia: Prostredníctvom viery, Božou milosťou a bez skutkov (Ef 2:8). Ale vieš čo? Staneš sa „jeho majstrovským dielom“! Boh do tvojho srdca vloží svoje zákony a ty sa nebudeš vedieť dočkať toho, aby si pomáhal druhým. „*Lebo sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré Boh vopred pripravil, aby sme v nich chodili*“ (Ef 2:10).

Nová kapitola z pripravovaného rozšíreného nového vydania úspešnej knihy *Narod' sa znova!*

Cirkev ako maják nádeje uprostred vojny

VOJENSKÝ KONFLIKT ARMÉNSKO – AZERBAJDŽAN

Konflikt odohrávajúci sa na Náhornom Karabachu je na okraji svetového záujmu. Západný svet s Európskou úniou zjavne rieši iné problémy a na vojnu, ktorá vypukla na jeseň medzi Arménskom a Azerbajdžanom, apelovala v októbri len výzvou, aby si obe strany sadli za rokovací stôl. Bezúspešne. Azerbajdžan však za pomoci Turecka a jeho moderných zbraní (a mlčania Ruska) postupoval vpred, a hoci Arméni kládli odpor, začiatkom novembra museli podpísať „mier“, ak sa nechceli vyhnúť ešte väčším stratám na životoch. V podstate kapitulovali a z Náhorného Karabachu sa museli vysťahovať, hoci isté práva im zostali. Dovoľte nám, aby sme vám na pozadí tohto vojenského konfliktu priniesli reportáž z prvej ruky o tom, ako sa cirkev chopila humanitárnej pomoci.

Bez snahy hodnotiť konflikt z politického hľadiska, faktom je, že Turecko, na čele s premiérom Erdoganom, sa netají svojimi mocenskými ambíciami vybudovať turecké impérium a do bojov v Náhornom Karabachu vyslalo aj radikálnych islamských bojovníkov.

Turecký premiér len nedávno premenil slávnú katedrálu Hagia Sofia na mešitu a 30. septembra vyhlásil, že „Jeruzalem je naše mesto“. Musíme tiež pripomenúť, že na tomto území Arménom celkom zámerne zbombardovali pravoslávnu katedrálu v meste Šuša, čo je aj vo vojnových konfliktoch nepripustné.

Uprostred smrti a bolestí, ktoré takýto konflikt prináša, cirkev musí byť soľou zeme a majákom nádeje. Nie nadarmo nás Ježiš učil, aby sme sa ujímali slabých a bezbranných.

Pastor Artur hovorí: „Zármutoť matky je zármutoť matky bez ohľadu na to, či bola Arménka alebo Azerbajdžanka.“

Jednou z najväčších evanjelických cirkví v celom regióne bývalého Sovietskeho zväzu je cirkev Slovo života Jerevan, ktorá má asi 8-tisíc členov. Od prvých dní konfliktu začali s masívnou humanitárnou pomocou. Nebol čas na strach ani váhanie. Po-darilo sa im presťahovať 2 200 ľudí

z najviac ohrozených území, zvlášť tých, ktorí stratili svojich blízkych alebo strechu nad hlavou. Viac než 200 z nich ubytovali vo svojej cirkevnej budove v Jerevane. Vojna postihuje najviac deti, a preto sa cirkev špeciálne stará o ne. Pripravujú im každodenný kvalitný program

výučby, návštevy múzea, tvorivé dielne. Každodenne vysielali tímy pracovníkov do mesta Artsakh na hraniciach s dodávkami jedla, oblečenia a hygienických potrieb.

Pastor Artur Simonyan s obrovským zármutoť komentoval, ako niektorých mladších bratov z jeho zboru za-

čala armáda odvádzať do vojny. „Pastor, vrátim sa a budem chváliť Pána,“ presviedčal ho jeden z nich, žiaľ, dnes už nie je medzi živými.

Cirkev v Arménsku spustila modlitebnú reťaz 24-7. Pastor Artur hovorí: „Zármutok matky je zármutkom matky bez ohľadu na to, či bola Arménka alebo Azerbajdžanka.“ Azerbajdžan je prevažne moslimskou krajinou, napriek tomu aj tam sú zbory Slova života. Za ich prácu zodpovedá pastor Alexander

Neretin. Do oboch krajín, za veľkého príspevku mnohých štedrých darcov z nášho národa, posielame 3450 eur, ktoré sme rozložili podľa miery humanitárnej pomoci cirkvi na oboch stranách. Všetkým darcom zo srdca ďakujeme.

Momentálne zavládol „mier“, mnohí Arméni sú však frustrovaní a vinia vládu, že prirýchlo kapitulovala, ďalší naopak vyčítajú, že sa mali vzdať skôr. Hoci Azerbajdžan zvíťazil, všetci sa musia vyrovnáť so stra-

hou svojich blízkych, ktorých im už nikto nevráti. Úloha cirkvi zostáva nezmenená. Kázať evanjelium, pomáhať blížnym a poskytovať útechu v ťažkých časoch. Možno sa nám zdá, že takýto konflikt je priveľmi vzdialený našim končinám, nikdy by sme však nemali zabúdať na tých, ktorí sú v súžení: „Pamätajte na väzňov ako spoluväzni, na tých v trápení, ako takí, ktorí ste aj sami v tele“ (Žid 13:3).

Spracovali: Martin Hunčár a Peter Čurík

Sviatok stánkov v Izraeli

Účastníci sa pripojili online zo 100 krajín sveta

Pandémia koronavírusu zabránila tisícom veriacich, aby tento rok prišli do Jeruzalema na každoročnú oslavu Sukotu (Sviatku stánkov), ktorú usporadúva Medzinárodné kresťanské veľvyslanectvo Jeruzalem už 40 rokov. Namiesto toho sa k inovatívne pojatej oslave pridali tisíce veriacich z viac ako sto krajín online. Mnohí usporiadali zhromaždenia so spoločným sledovaním prenosu z Jeruzalema. Oslavy sa tak zúčastnilo viac kresťanov ako kedykoľvek predtým, slovenských online účastníkov bolo 44.

Virtuálny Sviatok stánkov v podaní ICEJ sa skladal zo siedmich dvojhodinových živých vysielaní, ktoré preberali kresťanské televízne stanice GOD TV, Daystar, Vision Norway a ďalšie. Prenos sledovali skupiny kresťanov či už v malých skupinkách podzemnej cirkvi v Číne a Iraku, alebo na veľkých zhromaždeniach ako na Pobreží Slonoviny, kde sa stretlo tritisíc ľudí.

„Keď bolo pred 40 rokmi na prvej kresťanskej oslave Sviatku stánkov založené Kresťanské veľvyslanectvo, len veľmi málo kresťanov vedelo niečo o Sukote,“ vraví prezident ICEJ Dr. Jürgen Bühler. „Dnes už milióny kresťanov po celom svete objavujú význam tohto biblického sviatku. Pandémia koronavírusu nás prinútila hľadať a využiť nové technológie, ktoré by sme inak asi zaviedli s väčším oneskorením. Ironiou teda je, že práve počas

súčasnej krízy sa posolstvo o tomto biblickom sviatku rozšírilo medzi kresťanov viac ako kedykoľvek predtým.“

Hlavné posolstvo na tému „Pripravte cestu Pánovi“ predniesli významní kresťanskí kazatelia z celého sveta: zo Spojených štátov to bola dcéra Billyho Grahama Anne Graham Lotz, prezident Oral Roberts University Billy Wilson alebo pastor Jentezen Franklin, z Nigérie bol rečníkom Enoch Adeboye, pastor najväčšej cirkvi v Afrike, z Kórey Younghoon Lee, pastor najväčšej cirkvi v Ázii, z Brazílie Renê Terra Nova, pastor jednej z najväčších cirkví v Latinskej Amerike, z Ruska Mats Ola Ishoel, pastor Slova života v Moskve, a tiež populárny evanjelista z Južnej Afriky Angus Buchan.

Karin Mihál'ová, ICEJ Slovensko

Už druhý lockdown

Koncom marca 2020 zverejnila analytická skupina s názvom *Deep knowledge group* poradie najbezpečnejších krajín v ochrane zdravia obyvateľov pred COVID-19. Na čele rebríčka bol Izrael. No a na treťom mieste Slovensko. Medzi nimi Singapur. Odvtedy sú otázky okolo koronavírusu predmetom neustálych diskusií na celom svete, často sa na riešeníach nevedia zhodnúť ani odborníci.

Na počiatku koronakrízy prvý prípad v Izraeli zaznamenali 21. februára 2020, počet prípadov rástol na niekoľko stoviek denne. Jarné opatrenia, ktoré sa v tvrdomi sotva dali porovnať s tými na Slovensku či v Čechách, priniesli koncom jari pozitívne výsledky. Čísla nových prípadov v židovskom štáte postupne klesali. Koncom mesiaca máj sa dokonca nové ochorenia dostalo na nulu. Pritom počet denných testov bežne prekročoval 60-tisíc.

DRUHÁ VLNA

Odvtedy sa veľa zmenilo. Zhruba od konca augusta udeľala druhá vlna výskytu tohto smrteľného ochorenia. Rekordný denný prírastok bol zaznamenaný 23. septembra, keď Jeruzalem hlásil viac ako 11-tisíc nových prípadov. Do polovice novembra zomrelo na COVID-19 už celkovo 2.732 ľudí. Izrael preto, ako prvá z vyspelých západných krajín, zaviedol opätovne tvrdé opatrenia.

Druhý lockdown začal v Izraeli platiť už 18. septembra. Pôvodne bol naplánovaný na tri celé týždne. Neskôr sa jeho účinnosť predĺžila a opatrenia sa sprísnila. Nezavreli sa len hranice či letiská. Život v 9-miliónovej krajine sa prakticky opäť zastavil. Okrem zopár výnimiek aj výroba v priemyselných firmách.

Ak sa vám zdá, že len vláda na Slovensku je pod masívnou kritikou na sociálnych sieťach, mýlite sa. V Izraeli je to možno ešte horšie. Napriek zákazom už týždne pokračujú demonštrácie proti premiérovi Netanyahuovi za „katastrofálne zle manažovaný boj proti COVID-u“. Jednou z tém sú ultra-ortodoxné komunity, kde sa nákaza šíri najrýchlejšie. Dôvodom je ich intenzívny komunitný život a zámerné nerešpektovanie opatrení vlády. Silnie kritika vlády, že proti nim nezasahuje dostatočne rázne, lebo sú medzi nimi voliči strán súčasnej pravicovej koalície.

V každom prípade, zavretie krajiny na viac ako štyri týždne prinieslo pozitívne ovocie. Na začiatku lockdownu bola denná miera pozitívy 15 percent (percento pozitívne testovaných na počet testovaných), v nedeľu 18. októbra, keď začala vláda niektoré opatrenia uvoľňovať, to bolo menej ako 4 percentá.

OPÄŤ ZHORŠENIE?

Po uvoľnení však počet nových prípadov opäť začína prudko narastať. V piatok 27. novembra vláda pilotne dovolila otvoriť 15 veľkých nákupných centier, no už v nedeľu minister zdravotníctva pohrozil ich zavretím. Nerešpektujú sa pravidlá sociálneho odstu. Okrem toho, v predposledný novembrový deň sa študenti stredných škôl vracajú do škôl, čo mnohí experti intenzívne kritizujú.

Židovský štát podpísal dohodu so spoločnosťou Pfizer o kúpe ôsmich miliónov dávok vakcíny. Ich dovoz sa začne v januári 2021. Univerzitná nemocnica Hadaša v Jeruzaleme pracuje na dovoze asi 1,5 milióna dávok v Rusku vyvinutej vakcíny Sputnik V. Medzitým Izrael začal pokusy s vlastnou vakcínou. Ich použitie, ako všade na svete, sa stretáva na jednej strane s očakávaniami a na druhej s obavami.

NEISTOTA OHĽADNE BUDÚCNOSTI

Vírus v Izraeli výrazne postihol turizmus, na ktorom je postavená značná časť ekonomiky. Isté obavy vyvoláva aj novozvolený americký prezident Biden. V čase písania tohto článku jeho postoj k Izraelu nebol natoľko zrejmy, dá sa však očakávať, že nebude tak naklonený Izraelu ako prezident Trump.

U ľudí, ktorí v Nemecku protestujú proti opatreniam zameraným proti šíreniu nového koronavírusu, sa začína antisemitizmus objavovať ako spoločný postoj, napriek tomu, že prichádzajú z rôznych politických sfér. Podľa správy denníka SME, čerpajúci zo zdrojov agentúry SITA, to uviedol vládny predstaviteľ pre boj s antisemitizmom Felix Klein, podľa ktorého nenávisť voči Židom v Nemecku počas pandémie vzrástla. Klein v utorok poukázal na to, že antisemitské konšpiračné teórie šíria ľudia, ktorí veria v alternatívnu liečbu, bojovníci za mier i krajná pravica, ktorá využíva protesty na mobilizáciu svojich podporovateľov.

Účastníci protestov prirovnávajú svoju situáciu k Židom za nacistického Nemecka. Nosia žlté Dávidove hviezdy, alebo sa prirovnávajú k Anne Frankovej či protifašistickej bojovníčke Sophie Schollovej.

MATEJ BEL

Milovník Božieho slova a Veľká ozdoba Uhorska (1684 - 1749)

O Matejovi Belovi ste sa určite učili v základnej škole – ako o všestrannom vedcovi: encyklopedistovi, učiteľovi, ekonómovi, jazykovedcovi, prekladateľovi, pisateľovi učebníc známom pod prívlastkom *Magnum decus Hungariae* – *Veľká ozdoba Uhorska*. Matej Bel bol asi posledným **polyhistorom** – znalcom viacerých vedných odborov, keďže narastajúci objem vedomostí si v neskorších dobách už vyžadoval užšiu špecializáciu. Pravdepodobne ste sa však o ňom nedozvedeli, že to bol hlboko veriaci človek, ktorý mal osobný vzťah s Bohom. Okrem priezviska mal aj prímeno Funtík a mnoho pseudonymov, okrem iného aj *Milovník Božieho slova*.

Matej Bel sa narodil v roku 1684 v Očovej. Vyrastal v jednoduchých pomeroch a ani jeho slabý zdravotný stav nenasvedčoval tomu, že by z neho mohla vyrásť taká vplyvná osobnosť. Jeho príbeh je tak svedectvom o tom, že s Božou pomocou a usilovnosťou sa dá dosiahnuť aj zdanlivo nemožné. Rodičia ho podporovali v štúdiu, a tak sa po niekoľkých súkromných školách dostal na gymnázium do Banskej Bystrice, potom do Bratislavy, Vespému a do Pápy. Na cestách už v mladom veku spoznal Uhorsko. Všimol si geografiu, prírodu, ľudí, ich zvyky a obyčaje, čo neskôr po ďalších cestách zúročil vo svojich slávnych **Noticiách** – encyklopedickom diele o histórii a geografii Uhorska.

Po maturite v Banskej Bystrici odišiel na štúdium teológie a filozofie na univerzitu do Halle, kde v tomto období prekvital **pietizmus**, o ktorom sme písali v nedávnych článkoch. Pripomeňme si, že išlo o hnutie, ktoré vzniklo ako reakcia na mŕtve cirkevnictvo a suchú „pravovernú“ teológiu v luteránskej cirkvi, a kládlo dôraz na vieru v srdci a praktický život, čím nám je veľmi blízke. A práve pod vplyv tohto hnutia sa Bel v Halle dostal a jeho pobyt v tomto nemeckom meste sa ukázal ako určujúci pre jeho ďalšie duchovné smerovanie.

Pre svoje kladné odporúčania sa dostal priamo pod krídla jedného zo zakladateľov univerzity **Augusta Hermanna Franckeho**, 1663 až 1727, učiteľa, školského reformátora a človeka viery, o ktorom sme na stránkach tohto časopisu už písali. Ten kládol dôraz

**MATEJ BEL JE PRÍKLADOM
ŠPIČKOVÉHO VEDCA
S HLBOKOU
OSOBNOU VIEROU.**

na nové narodenie (obrátenie) a nový život viery a zároveň bol človekom s obdivuhodným zmyslom pre praktické potreby života. Francke okrem škôl zakladal a prevádzkoval sirotince, kde sa stravoval aj Bel počas svojho vysokoškolského štúdia. V Halle sa Bel stretol aj s aplikáciou pietizmu vo vyučovaní, z čoho neskôr pri práci učiteľa veľa čerpal. Medzi Belom a Franckem sa rozvinul taký blízky vzťah, že keď Francke rozpoznal Belov pedagogický talent, zveril mu do výchovy aj vlastného syna Gotthilfa Augusta.

Po návrate do **Banskej Bystrice** v roku 1708 sa stal prorektorom a neskôr rektorom evanjelického gymnázia v Banskej Bystrici. Vyučoval tu orientálne jazyky a bol aj evanjelickým kazateľom. Keďže evanjelická vrchnosť

sa na pietizmus dívala s upodozrievaním, musel sa pred superintendentom podrobiť prísnej skúške z pravovernosti a až potom ho uviedli do úradu. Kázal pre Slovákov aj Nemcov v ich vlastnom jazyku. Rok **1709** patril medzi tie menej príjemné. Na ružomerskej synode evanjelickej cirkvi bol pietizmus odsúdený a zakázaný. V tom istom roku Bela odsúdili na trest smrti za buričstvo, lebo verejne podporoval Františka II. Rákociho, ktorý dával protestantom možnosti náboženských slobôd. Napokon ho omilostili.

Napriek zákazu zostal Bel trvalým, aj keď umierneným prívržencom pietizmu. Keď sa situácia v Banskej Bystrici zhoršovala, odišiel v roku **1714** do Bratislavy. Tam sa stal rektorom lýcea, ktoré sa pod jeho vedením stalo jednou z najnavštevovanejších škôl v Uhorsku. Zaviedol tu **vyučovanie domáceho jazyka** a tzv. **reálnych predmetov** (napr. fyzika, matematika, geometria, botanika, ručné práce, a najmä geografia). Navyše z Bratislavy urobil akési uhorské centrum pietizmu.

V roku 1720 opäť čelil obvineniam nepravnikov, tentoraz kvôli svojim študijným cestám. Vraj je špiónom cudzích mocností a skúma pre nich ekonomické využitie rôznych oblastí krajiny. Obvinenia odmietol a ubránil sa. Viedenský cisársky dvor uznal jeho vedeckú činnosť a nakoniec samotný cisár Karol VI. financoval vydávanie jeho vlastivedných prác. Vo vedeckej práci Bel presadzoval moderné metódy – kolektívnu prácu, postup podľa stanoveného plánu, štúdium prameňov a archívov a kritický postoj k faktom. V tomto smere už prekonal aj osvietencov. Matej Bel je príkladom špičkového vedca s hlbokou osobnou vierou a je inšpirujúce vedieť, že sme takúto veľkú a všeobecne uznávanú osobnosť mali aj v našom národe.

Tomáš Počaj

Zdroje: Wikipédia – Slobodná encyklopédia
Časopis Logos, august 2010

Pre deti

Dvaja páni

Dvaja páni, každý stojí.
Jeden len tak, druhý v zbroji.
Jeden rád sa ľudom páči,
naňho pozri – to ti stačí.
Od topánok až po vlasy,
všetko tip-top – toľko krásy!
Zuby ako perly biele,
vyčesané vlasy celé.
V ruke mobil pevne stíska,
pozerá sa celkom zblízka.
Vraj je múdry – vraj vie všetko,
netuší, že je mu klietkou.
Nevie, že ho pevne drží,
tým, že mu dá, po čom túži.
Klamstvami mu plní hlavu,
tak hoc krásny – nemá slávu.

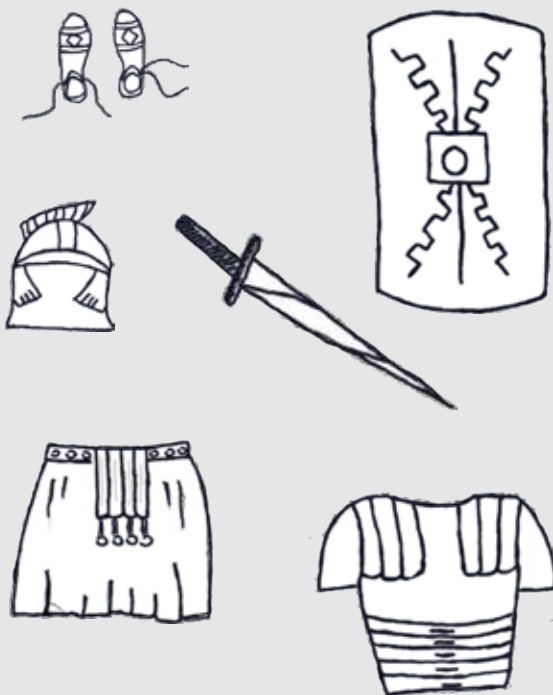
Druhý pán je celkom iný,
vrvia zaňho jeho činy.
Hoc vyzerá občas čudne,
z jeho viery neubudne.
Za pravdu vždy zabojuje,
Pán mu veci zasľubuje,
Boha verne poslúcha,
v ruke stíska meč Ducha,
pravdou bedrá prepásané,
nech sa stane, čo sa stane.
Najvzácnejší je štít viery,
ak nepriateľ naňho mieri,
odrazia sa všetky strely
a pán ostane vždy biely.
Spravodlivosť chráni telo,
s Bohom môže kráčať smelo.

Dva životy – dvaja páni,
každý niečo iné bráni.
Jeden svoj život a seba,
druhý vždy hľadá do neba.
Nebojí sa zabojovať za to, čomu verí,
preto Boh mu tajomstvo svojej Pravdy zverí.

Viete čo chýba prvému pánovi?

Nájdí jednotlivé časti výbroje
a pospájaj ich s miestom kam patria.

Čo je podľa teba
Božia výbroj dnes?

Mohol by si v modernom svete
niečím Božiu výbroj nahradiť?

Básnička: Lenka Šimková
Kresby: Milina Tordajová

VÍTAZNÝ ŽIVOT 2/2020

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
ISSN 1338-1717, EV 3275/09
vychádza 2 x do roka
December 2020, 20. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových
knihách, a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava
IČO 30 839 998
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Technické spracovanie a preklady:
Peter Čuřík, Martin Hunčár, Tomáš Počai, Janka Hrivnáková,
Lenka Šimková, Karin Mihálová, Peter Švec.
Vizuálna koncepcia: Tatiana Štrauchová
Fotky prevzaté z archívov ICEJ, zboru Slovo života
v Uppsale a Jerevane.
Jazyková korektúra: Elena Stuppacherová

Objednajte si **KNIHY** z nášho eshopu na www.slovozivota.sk

Prečítajte si niečo hodnotné a obdarujte aj svojich blízkych!

Peter Čuřík

5 V K VÍTAZSTVU

9,90 €

304 strán

Ludia väčšinou hľadajú 5P. Táto kniha ti však ponúka 5V, ktoré ťa privedú k skutočnému víťazstvu: víziu, vášeň, vieru, vzťahy, vytrvalosť. Kniha pútavým spôsobom sprevádza životmi slávnych a úspešných ľudí zo súčasnosti, nedávnej minulosti a biblickej histórie. Bude pre teba skvelým zdrojom povzbudenia a múdrosti v oblasti vzťahov, podnikania alebo duchovnej služby.

Martin Hunčár

MARATÓN DUŠE

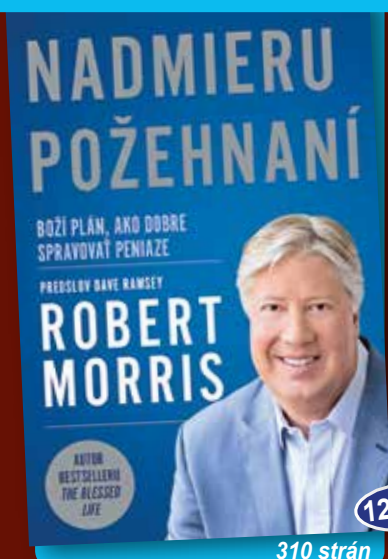
12 €

374 strán

Toto dielo je aktuálne a v niektorých kapitolách sa dá skôr hovoriť nie o fantasy, ale o prorockom žánri. Dočítate sa tam o tom, čo doľahne na tento svet, skúškach, ktorými musia prejsť veriaci a to bol rukopis napísaný dávno pred vypuknutím koronavírusu. Je to životný beh každého z nás, so všetkými prekážkami, radosťami a riešeniami ťažkých situácií.

Robert Morris

NADMIERU POŽEHNANÍ

12,90 €

310 strán

Štedrosť nestačí! Naučte sa umeniu správcovstva. Kniha je o pláne, ako dobre spravovať peniaze, obsahuje biblické princípy, prostredníctvom ktorých môžete dosiahnuť finančné ciele a zredukovať stres. Kto by nechcel eliminovať finančné tlaky? Kto by sa nechcel zbaviť dlhov? Boh chce, aby ste si užívali život a boli dostatočne slobodní na to, aby ste mohli podporovať iných.

Steven Furtick

(NE)KVALIFIKOVANÍ

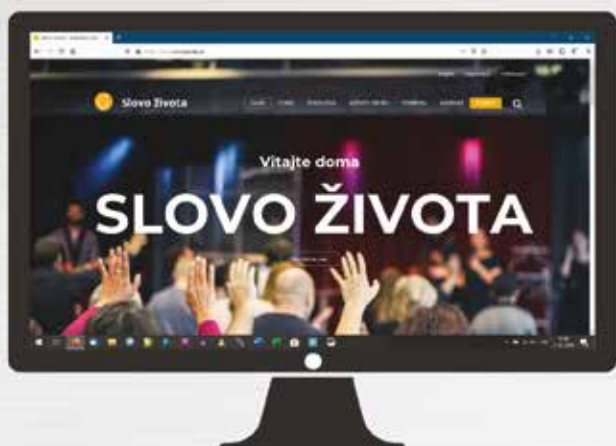

11 €

237 strán

Ako Boh koná veľké veci prostredníctvom zlomených ľudí. Nech nám vnútorné neistoty nezabránia naplniť Božie povolanie! Mnohí si hlboko uvedomujeme priepasť medzi svojimi slabosťami a snami, medzi tým, kým sme a tým, kým Boh hovorí, že máme byť. Cítíme sa byť nekvalifikovaní pre službu Bohu a pre život, o ktorom snívame. Pán však dokáže využiť aj naše slabosti na dobré.

Slovo života Bratislava **online**

- ✓ web - www.slovozivota.sk
- ✓ živé vysielanie nedeľných bohoslužieb od 10:00
- ✓ aktuality a informácie o pripravovaných akciách
- ✓ modlitebné prosby a poradenstvo
- ✓ blogy
- ✓ e-shop
- ✓ a mnoho iného...

Ešte bližšie k vám:

Facebook

Instagram

Apple podcasts

Spotify

YouTube

SLOVO ŽIVOTA BRATISLAVA
@slovozivotabratislava

**KRESTANIA
VMESTE**

www.krestaniavmeste.sk
kancelaria@krestaniavmeste.sk

OTVÁRAME NOVÚ VÝDAJŇU POTRAVÍN!
Staň sa dobrovoľníkom v službe potrebným.